

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvie Šiškeové v právní věci žalobkyně: **LUNZO, s. r. o.**, se sídlem Politických vězňů 912/10, Praha 1, zastoupená Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, proti žalované: **Česká obchodní inspekce**, se sídlem Štěpánská 15, Praha 2, ve věci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalované, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2022, č. j. 15 A 74/2020-65,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2022, č. j. 15 A 74/2020-65, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně se jako provozovatelka internetového e-shopu www.lunzo.cz domáhala žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ochrany před nezákonným zásahem žalované, který spočíval v zařazení e-shopu žalobkyně do seznamu rizikových internetových obchodů na webové stránce žalované www.coi.cz. K názvu e-shopu byly připojeny i informace, které popisují důvody, pro které jej žalovaná do seznamu zařadila.

[2] Městský soud v záhlaví uvedeným usnesením žalobu jako opožděnou odmítl, protože žalobkyně zmeškala subjektivní lhůtu dvou měsíců pro podání žaloby proti nezákonnému zásahu.

[3] Podle městského soudu je důležité rozlišovat různé typy zásahů. Trvající zásah charakterizoval jako situaci, kdy samotný úkon či nečinnost správního orgánu stále trvá a nedošlo k jeho ukončení, přičemž trváním je třeba rozumět déle trvajícím a kontinuálním stav. Oproti tomu u zásahu s trvajícím důsledky je základem zásah jednorázový, který již skončil, ale pořad přetrvávají jeho přímé účinky (důsledky), které způsobují další újmu. Zásah s trvajícím důsledky podle městského soudu stojí na pomezí zásahu trvajícím a zásahu jednorázového.

[4] Městský soud dále odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018 sp. zn. II. ÚS 635/18, podle něhož je u jednorázových zásahů a zásahů jednorázových s trvajícím účinky nutné počítat lhůtu k podání žaloby striktně od okamžiku, kdy k zásahu došlo, třebaže snad jejich účinky trvají, u zásahů trvajících nemůže začít vůbec plynout ani lhůta subjektivní, ani lhůta objektivní, dokud zásah trvá.

[5] Městský soud namítaný zásah posoudil jako zásah jednorázový s trvajícím účinky. Uvedl, že žalovaná uveřejnila informace doporučujícího charakteru o žalobkyni dne 25. 3. 2020, přičemž tyto informace jsou dostupné na webových stránkách žalované v nezměněné podobě doposud. V okamžiku, kdy žalovaná na svém informačním webovém portálu zveřejní další svá zjištění o nových zájmových subjektech, se však předchozí informace posouvají o „stupeň“ dolů a uživatel při vyhledání starších či konkrétních informací o daném subjektu musí být do jisté míry aktivní a vynaložit určité úsilí, aby požadovanou informaci získal. Trvajícím účinky spočívají v objektivní možnosti uživatele si tyto zveřejněné informace vyhledat. Městský soud však zdůraznil, že žalovaná na svých internetových stránkách fakticky nevydává ucelený a pravidelně aktualizovaný přehled o svých poznatcích a informacích ohledně podnikatelských aktivit žalobkyně, resp. jiných „sledovaných“ subjektů. K uživateli se tak dostane zejména ta informace, k jakému datu žalovaná své poznatky shromáždila a zveřejnila. Městský soud byl přesvědčen, že s plynutím času se důsledky tímto způsobem zveřejněných informací oslabují, neboť v důsledku absence provádění aktualizace ohledně každého dotčeného subjektu nemohou být takové informace pro koncového příjemce s odstupem času relevantní. Navíc uveřejněné informace potenciální zákazníky žalobkyně neomezovaly v tom, aby předmětný nákup u žalobkyně uskutečnili. Žalovaná svým jednáním pouze upozornila na časté problémy zákazníků v souvislosti s jejich nákupem u žalobkyně.

[6] Městský soud také zdůraznil, že zveřejněné informace se vztahují k období, kdy nebyly nejen na území České republiky, ale ani ve světě dostupné ochranné prostředky v souvislosti s šířením onemocnění Covid-19. Lze proto podle něj usuzovat, že dopad do sféry žalobkyně se s postupem času a vývojem epidemiologické situace v České republice i ve světě snižuje. Nejedná se tedy o zásah, který by se stal nezákonným až trváním v čase, resp. o zásah, s jehož přibývajícím délkou by se zvyšovala jeho intenzita.

[7] Podle městského soudu tedy v tomto případě musela být žaloba podána v zákonné subjektivní lhůtě dvou měsíců (běžící od okamžiku, kdy se žalobkyně o zásahu dověděla), kterou však žalobkyně nedodržela. Žalovaná na svých webových stránkách zveřejnila informace ohledně žalobkyně dne 25. 3. 2020. Dne 27. 4. 2020 žalobkyně vyzvala žalovanou předžalobní upomínkou datovanou dne 27. 4. 2020 k výmazu informací uveřejněných

pokračování

v seznamu z webových stránek, na kterou žalovaná reagovala přípisem ze dne 21. 5. 2020. Nejpozději v okamžiku vyhotovení předžalobní výzvy tedy žalobkyně podle městského soudu musela o zveřejnění informací na webové stránce žalované vědět. Datum, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty, bylo proto pondělí 27. 4. 2020. Subjektivní lhůta pro podání zásahové žaloby tak žalobkyni počala plynout nejpozději v úterý dne 28. 4. 2020 a marně uplynula v pondělí dne 29. 6. 2020, které bylo prvním pracovním dnem. Žalobkyně přitom žalobu k soudu podala až dne 23. 7. 2020, tedy opožděně.

[8] Městský soud rovněž nepřipustil změnu žaloby navrženou žalobkyní v podání ze dne 6. 4. 2022. V daném případě totiž podle něj nebylo pochyb o tom, že výsledky dosavadního řízení by nemohly být podkladem pro řízení o změněném návrhu, neboť jediným výsledkem dosavadního řízení bylo odmítnutí žaloby z důvodu její opožděnosti.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[9] Proti usnesení městského soudu podala žalobkyně (dále jen „napadené usnesení“ a „stěžovatelka“) kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tj. pro nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

[10] Stěžovatelka namítá, že městský soud namítaný zásah nesprávně posoudil jako jednorázový zásah s trvajícím účinkem, a kvůli tomu nesprávně vyhodnotil plynutí lhůty k podání žaloby. Podle stěžovatelky z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že pro určení trvání zásahu není relevantní, zda správní orgán aktivně dále působí na prodloužení účinku zásahu, ale jestli je subjekt schopen se zbavit nezákonného účinku zásahu bez součinnosti s orgánem veřejné moci, který zásah do práv daného subjektu způsobil, tedy zda správní orgán činností, resp. nečinností, udržuje protiprávní stav.

[11] Stěžovatelka uvádí, že jako trvajícím zásah (stěžovatelka v kasační stížnosti používá nepřesné označení „trvalý zásah“) bylo judikaturou Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu shledáno uvedení záznamů o spáchaných přestupcích a uložení sankcí v registru řidičů nebo evidence daňového nedoplatku na osobním daňovém účtu. Nelze pak podle ní dospět k jinému závěru, než že je za trvajícím zásah nutné považovat i uvedení webových stránek na seznamu rizikových e-shopů. Zásah do práv stěžovatelky ze strany žalované je trvajícím, neboť žalovaná vyvolala a neustále udržuje protiprávní stav, který odmítá i přes výzvy stěžovatelky odstranit. Stěžovatelka nemá jiných prostředků obrany, než je řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované.

[12] Stěžovatelka nesouhlasí s tvrzením městského soudu, že zásah ze strany žalované časem zeslabuje. Již samotné obsažení provozovaných webových stránek stěžovatelky v seznamu rizikových e-shopů dlouhodobě poškozuje její podnikatelskou činnost. Na internetových stránkách žalované spotřebitelé pravidelně vyhledávají informace, které významně ovlivňují výběr e-shopů pro realizaci jejich zamýšlených nákupů. Spotřebitel v rámci vyhledávání recenzí nezkoumá, kdy byla daná informace uveřejněna a zda byla následně dále verifikována či aktualizována.

[13] Stěžovatelka dále odkázala na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu, podle které nemůže lhůta pro podání žaloby proti nezákonnému zásahu uplynout, pokud daný nezákonný zásah trvá. Kvůli trvající povaze nezákonného zásahu žalované tak žaloba stěžovatelky nemohla být podána opožděně, neboť zásah do jejích práv neustále trvá a lhůta k podání žaloby tedy plynout doposud nezačala.

[14] I pokud by předmětný zásah skutečně představoval jednorázový zásah s trvajícími následky, jak shledal městský soud, žaloba by ani tak nebyla podle stěžovatelky podána opožděně. Dle nálezů Ústavního soudu ze dne 23. 5. 2019, sp. zn. IV. ÚS 1568/18, se takový zásah posuzuje *de facto* jako 2 zásahy – jednorázový (samotný zásah spočívající v původním uvedení provozovaných webových stránek na seznam rizikových e-shopů) a trvající (udržování webových stránek na seznamu rizikových e-shopů). Tím, že žalovaná odmítla i přes výzvu stěžovatelky odstranit provozované webové stránky ze seznamu rizikových e-shopů, udržuje nadále protiprávní stav a lhůta k podání žaloby proti nezákonnému zásahu tak nemůže plynout.

[15] Stěžovatelka dále nesouhlasí s výkladem závěrů z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 55/2015-160, ze kterého podle městského soudu vyplývá, že rozšířený senát odmítl tezi, že objektivní lhůta nemůže začít plynout, dokud trvající zásah není skončen. Tento závěr však byl podle stěžovatelky prolomen nálezem Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18.

[16] Stěžovatelka také namítá nezákonnost dalších výroků napadeného usnesení. Výrokem I. nebyla připuštěna změna žaloby navržená stěžovatelkou v podání ze dne 6. 4. 2022. Tímto podáním se mj. domáhala určení také toho, že zásah žalované do práv stěžovatelky spočívající v uvedení dalších provozovaných webových stránek (www.lunzo.sk a www.lapert.cz) v seznamu rizikových internetových e-shopů byl nezákonný. Ačkoliv podle poučení městského soudu proti výroku I. napadeného usnesení nelze brojit kasační stížností, jedná se podle stěžovatelky o výrok závislý na výroku II. napadeného usnesení, neboť jediným důvodem nepřipuštění rozšíření žaloby je její odmítnutí. Nemůže-li tedy obstát výrok II. napadeného usnesení, neobstojí ani výrok I. napadeného usnesení. I v případě dalších provozovaných webových stránek stěžovatelky (www.lunzo.sk a www.lapert.cz) totiž nelze pochybovat o tom, že zásah žalované i nadále trvá. Městský soud mohl a měl připustit rozšíření žaloby a věcně o ní rozhodnout. Skutkově a typově se jednalo o totožné trvající zásahy týkající se dalších provozovaných webových stránek. Stěžovatelka svým návrhem na rozšíření žaloby toliko reagovala na nově zjištěné skutečnosti. Z judikatury přitom vyplývá, že v takovém případě není důvod změnu, resp. doplnění, žaloby nepřipustit.

[17] Žalovaná ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že se ztotožňuje s napadeným usnesením, a navrhla kasační stížnost zamítnout. Má za to, že se v daném případě nemůže jednat o trvající zásah, a žaloba tak byla podána až po uplynutí dvouměsíční subjektivní lhůty. Žalovaná rovněž zdůraznila, že zařazení internetových stránek na seznam má pouze doporučující charakter.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

pokračování

[18] Kasační stížnost je včasná a projednatelná.

[19] Důvodnost kasační stížnosti vážil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené usnesení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), přičemž žádné takové neshledal.

[20] Kasační stížnost je důvodná.

[21] Pro posouzení, zda městský soud správně odmítl žalobu stěžovatelky, je třeba zkoumat, jaké povahy je tvrzený zásah.

[22] Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že je třeba rozlišovat zásahy jednorázové, zásahy jednorázové s trvajícím účinky (následky) a zásahy trvalé. Pouze posledně uvedené kategorii, tedy zásahům trvalým, pak svědčí specifika běhu lhůt, jak je vysvětlil Ústavní soud ve stěžovatelkou zmiňovaném nález sp. zn. II. ÚS 635/18.

[23] Jak trefně poznamenal městský soud, rozlišení mezi jednorázovými zásahy s trvalými účinky a zásahy trvalými zpravidla není jednoduché, neboť hranice mezi těmito dvěma typy není ostrá. Vždy proto bude třeba přihlížet ke konkrétním okolnostem případu a posoudit povahu tvrzeného zásahu v intencích stávajících judikатурních východisek ve srovnatelných věcech.

[24] Judikatura Nejvyššího správního soudu za trvalý zásah považuje např. zveřejnění osobních údajů žalobce na soudním internetu (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 7. 11. 2018, č. j. 31 A 68/2018-177, bod 18, převzato rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2019, č. j. 10 As 355/2017-101, bod 21), či na internetových stránkách obce (rozsudek ze dne 8. 10. 2019, č. j. 10 As 221/2019-35). Jako včasnou vyhodnotil Nejvyšší správní soud žalobu proti zásahu spočívajícímu v nevydání regulačního plánu (rozsudek ze dne 21. 6. 2018, č. j. 2 As 132/2016-86, bod 28). Také uvedení záznamu o spáchaných přestupcích a uložení sankcí v registru řidičů Nejvyšší správní soud posoudil jako trvalý zásah (rozsudek ze dne 19. 2. 2015, č. j. 1 As 151/2014-23). Stejně tak je trvalým zásahem i evidence daňového nedoplatku [nález Ústavního soudu ze dne 23. 11. 2004, sp. zn. II. ÚS 599/02 (N 175/35 SbNU 343)]. Jiným nesporným příkladem trvalého zásahu bude vedení daňové kontroly, která dosud nebyla ukončena (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 10. 7. 2018, č. j. 46 Af 33/2017-67, bod 15, podobně ve vztahu k řízení vedenému Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže viz rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2018, č. j. 10 As 220/2016-204, část V.A.). Trvalým zásahem je i zadržování kaucí a nakládání s ní správním orgánem příslušným k vedení řízení o přestupku, zatímco výběr kaucí policií je zásahem jednorázovým (rozsudek č. j. 10 As 355/2017-101, bod 23).

[25] Typickým zásahem jednorázovým s trvalými účinky je podle judikatury Nejvyššího správního soudu sdělení o nezačínání řízení z moci úřední (viz rozsudek ze dne 7. 3. 2019, č. j. 1 As 348/2018-28, body 13 - 16). Za jednorázový zásah s trvalými účinky Nejvyšší správní soud považuje též zařazení potraviny do systému rychlého varování pro potraviny

a krmiva (rozsudek ze dne 11. 5. 2022, č. j. 10 As 476/2021-113), zakrytí reklamního zařízení plachtou (rozsudek ze dne 28. 12. 2022, č. j. 3 As 235/2021-33) nebo nezařazení listiny do správního spisu (rozsudek ze dne 16. 3. 2023, č. j. 6 As 72/2022-42).

[26] Pro posouzení povahy tvrzeného zásahu jako zásahu trvajících by mohly svědčit případy zveřejnění osobních údajů na internetových stránkách (ať už obce nebo soudu). Podobnost s projednávaným případem lze shledat ve skutečnosti, že se jednalo o zveřejnění určitých informací na internetových stránkách, které se na nich stále nachází. I když v případech, kterými se zabývala prejudikatura, nebyly informace uvedeny přímo na internetových stránkách, ale byly obsaženy v dokumentech, které byly prostřednictvím internetových stránek přístupné, jedná se o stejný princip. Problematický je ovšem fakt, že ani jeden z judikátů (tj. rozsudky č. j. 10 As 355/2017-101 a č. j. 10 As 221/2019-35) sám právní posouzení této otázky neobsahuje, ale pouze odkazují na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 7. 11. 2018, č. j. 31 A 68/2018-177, bod 18. V něm rovněž obsáhlejší odůvodnění v tomto směru nebylo provedeno, a rozsudek odkazuje na již zmiňovaný nálezn Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 635/18. Ani tento nálezn se však rozlišování mezi trvajících zásahy a jednorázovými zásahy s trvajících účinky primárně nevěnoval. Ústavní soud zde především upozornil na typy zásahů, které se stávají nezákonnými až trváním v čase (jsou specifické tím, že čím je zásah delší, tím se zvyšuje i jeho intenzita). Obecně však v odst. 43 uvedl: *„Správní soud musí při hodnocení povahy zásahu vycházet z objektivních skutečností a musí na jejich základě vyhodnotit, jakou povahu zásah má“*.

[27] Na druhou stranu by tvrzený zásah mohl být posouzen jako jednorázový zásah s trvajících účinky, a to pro svou podobnost se zásahem spatřovaným v zapsání potraviny do katalogu potravin nového typu a systému rychlého varování pro potraviny a krmiva - RASFF (již zmíněný rozsudek č. j. 10 As 476/2021-113 aj.). Zde opět Nejvyšší správní soud sám povahu zásahu neposuzoval, ale souhlasně odkázal na odůvodnění rozsudku městského soudu ze dne 18. 10. 2021, č. j. 8 A 88/2021-46 (nepochybně i proto, že stěžovatelka neuvedla žádnou argumentaci ve prospěch teze, že se jedná naopak o zásah trvajících). Městský soud popsal, že podstatou popsaného zásahu byl jednorázový faktický úkon, jímž došlo k zaevidování informací o potravině v katalogu a v systému RASFF. I když tyto informace byly stále v těchto registrech uvedeny a účinky namítaného zásahu tedy i nadále trvaly, nešlo podle městského soudu akceptovat výklad, že se jedná o trvajících zásah, neboť k předmětnému zásahu mohlo dojít pouze tím, že v určitý (jeden) okamžik byla potravin zaevidována v databázích sloužících k varování před nebezpečnými potravinami. V daném případě se tak podle městského soudu nejednalo o kontinuální konání či naopak nečinnost správního orgánu v tom smyslu, že by tímto způsobem byl udržován namítaný protiprávní stav – nezákonný zásah. Jednalo se o jednorázově učiněný úkon (zásah) s účinky do doby, než je tento zápis eventuálně odstraněn (vymazán). Městský soud tento zásah připodobnil k věci řešené rozšířeným senátem v usnesení ze dne 13. 10. 2015 č. j. 7 As 107/2014-53, v němž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že provedení či neprovedení zápisu údajů o právních vztazích a jiných údajů záznamem do katastru nemovitostí není trvajících zásahem.

pokračování

[28] Ústavní soud v usnesení ze dne 12. 8. 2014, sp. zn. II.ÚS 2319/14, *obiter dictum* uvedl, že zapsání společnosti do obchodního rejstříku pod jinou obchodní firmou je patrně jednorázovým zásahem s trvajícím účinky.

[29] Ústavní soud pak dále v usnesení ze dne 2. 10. 2018, sp. zn. III. ÚS 3078/18, posoudil souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru vodního díla jako jednorázový zásah s trvajícím důsledky. Na pozadí tohoto případu popsal i rozdíl mezi trvajícím zásahy a zásahy jednorázovými s trvajícím účinky: *„Důsledky souhlasu sice mohou přesahovat samotný okamžik vydání souhlasu, kvalitativně se však odlišují od trvajících zásahů, kdy jednání (působení) orgánu veřejné správy v průběhu trvajících zásahů musí být srovnatelné i s úvodní fází zásahu (byť nikoli nutně zcela totožné). V případě souhlasu se výsledek činnosti správního orgánu koncentruje do okamžiku nastoupení souhlasu, po kterém již nenásleduje další činnost správního orgánu srovnatelná s vydáním souhlasu.“*

[30] Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného při posouzení povahy tvrzeného zásahu dospěl k závěru, že zařazení e-shopu stěžovatelky do seznamu rizikových internetových obchodů je zásahem trvajícím. Vycházel přitom z objektivních skutečností případu podle imperativu vyjádřeného v nálezu sp. zn. II. ÚS 635/18.

[31] Žalovaná na svých internetových stránkách vede seznam rizikových e-shopů. Sama jej na těchto stránkách popisuje tak, že uvádí *informace o internetových stránkách, které považuje za rizikové především z důvodu nedodržování některých zákonných povinností a obtížné vymahatelnosti spotřebitelských práv*. Dále pak dodává, že seznam je pravidelně aktualizován. Seznam rizikových e-shopů má pak přesah i do soukromoprávní sféry, neboť jej přebírají například Seznam.cz a ESET, což při využívání softwarových produktů těchto společností vede k blokaci e-shopů zveřejněných v seznamu.

[32] Nejvyšší správní soud tak má za to, že účelem tohoto seznamu je varovat (ač formou doporučení) spotřebitele, že nákup na e-shopech v něm uvedených nemusí být bezpečný, a to preventivně a do budoucna. I když je v seznamu uvedeno datum zapsání konkrétního e-shopu spolu s důvody, které k tomu žalovanou vedly, nelze souhlasit s městským soudem, že by to znamenalo oslabování důsledků zveřejnění e-shopu v seznamu v průběhu plynutí času. Ba naopak, jeho účelem je stále působení na spotřebitele. Informace o tom, že žalovaná jako autorita na poli ochrany spotřebitelských práv považuje stěžovatelčin e-shop za rizikový, je široké veřejnosti dostupná bez jakéhokoliv omezení (kdykoliv a kdekoli). Proto je při posouzení povahy tohoto zásahu evidentní, že výsledek činnosti žalované se zde nekoncentruje do okamžiku zveřejnění e-shopu v seznamu, po kterém by již nenásledovala její další činnost srovnatelná s tímto aktem. Působení žalované prostřednictvím seznamu rizikových e-shopů na spotřebitele (a tedy i na stěžovatelku) je srovnatelné s úvodní fází zásahu (zveřejněním e-shopu v seznamu). Sama žalovaná pak uvádí, že seznam je pravidelně aktualizován. Lze tedy očekávat, že žalovaná pravidelně vyhodnocuje, zda seznam obsahuje informace, které jsou pro spotřebitele relevantní.

[33] Z tohoto pohledu je tvrzený zásah odlišný oproti zásahu spočívajícímu v (ne)zapsání údajů do katastru nemovitostí, kde je zřejmá koncentrace činnosti správního orgánu na okamžik provedení či neprovedení zápisu, přičemž následně nastalý stav je už pouhým

důsledkem tohoto úkonu. Podobně je tomu i u zařazení potravin mezi potraviny nového typu a jejího zapsání do Systému rychlého varování pro potraviny a krmiva (RASFF). Jeho účelem je totiž rychlé a účinné sdílení informací o nebezpečných potravinách a krmivech mezi členskými státy. Z toho lze usuzovat, že poté, co státy informaci získají, je účel zápisu naplněn a tento úkon nadále už tak silně nepůsobí, natož vůči široké veřejnosti.

[34] Jestliže městský soud argumentuje, že informace týkající se obchodních praktik stěžovatelky neomezují spotřebitele v nákupu na jejím e-shopu, jedná se o úvahy mířící na otázku nezákonnosti zásahu, nikoliv jeho povahy.

[35] Nejvyšší správní soud tedy shrnuje, že městský soud nesprávně posoudil povahu tvrzeného zásahu, a proto i nesprávně odmítl žalobu jako opožděnou. V projednávaném případě jde o trvalý zásah, proti němuž lhůta k podání žaloby počíná běžet každý den jeho trvání znovu. Městský soud navíc postupoval v rozporu s nálezem sp. zn. II. ÚS 635/18, neboť z něj plyne, že pokud při posuzování povahy zásahu dojde soud k opačnému závěru než žalobce, musí dát žalobci možnost na tento odlišný pohled soudu reagovat, což však v projednávaném případě městský soud neučinil.

[36] Stěžovatelka rovněž napadá výrok II. napadeného rozsudku, kterým nebyla připuštěna změna žaloby. Protože městský soud změnu žaloby nepřipustil pouze z důvodu, že žalobu považoval za opožděnou, neobstojí ani tento výrok napadeného rozsudku.

[37] Nejvyšší správní soud závěrem připomíná, že v případě existence dvou srovnatelných výkladových variant je třeba dát přednost té, která zajistí přístup k soudní ochraně, před jeho odepřením.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[38] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V něm bude městský soud vázán shora vysloveným právním názorem (§ 110 odst. 4 s. ř. s.); v jeho světle znovu posoudí včasnost žaloby a za splnění ostatních předpokladů i její důvodnost.

[39] Městský soud v souladu s § 110 odst. 3 s. ř. s. v dalším řízení rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. září 2023

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu